

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudce Tomáše Langáška a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **H. S.**, zastoupené Mgr. Annou Kukrálovou, advokátkou, sídlem Běhounkova 2306/11, Praha 5, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Plzni**, sídlem Radobyčická 2465/12, Plzeň, **za účasti** osoby zúčastněné na řízení: Alena Janečková, bytem Krutěnice 4, Klatovy, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2021, č. j. ZKI PL-O-28/423/2020-6, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 3. 2022, č. j. 77 A 45/2021-98,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobkyně **se zamítá**.
- II. Žalobkyně a osoba zúčastněná na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Posuzovaná věc se týká obnovy katastrálního operátu a vyznačení sporné hranice mezi pozemky podle § 42 odst. 4 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon).

[2] Žalobkyně vlastní pozemky p. č. st. XA a p. č. XB v k. ú. K., které sousedí s pozemkem p. č. XC ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení (OZNŘ). V tomto katastrálním území proběhla dvakrát obnova katastrálního operátu.

[3] Katastrální úřad pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Klatovy, nejprve v roce 2012 provedl obnovu přepracováním souboru geodetických informací podle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. Původní analogovou katastrální mapu, vedenou v měřítku 1:2880, při ní převedl do digitalizované podoby. Proti obsahu obnoveného operátu ovšem žalobkyně i OZNŘ opakovaně brojily námitkami. Dříve než bylo o všech námitkách meritorně rozhodnuto, zahájil katastrální úřad vzhledem k povaze námitek obnovu katastrálního operátu novým mapováním podle § 40 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. V rámci této obnovy bylo zjištěno, že se liší tvrzení žalobkyně a OZNŘ o průběhu hranice mezi jejich pozemky, a proto byla v obnoveném operátu tato hranice vyznačena jako sporná. Obnovený operát byl od 16. 5. 2018 do 29. 5. 2018 vyložen k veřejnému nahlédnutí. Dne 14. 6. 2018 byla vyhlášena platnost obnoveného operátu a nové digitální katastrální mapy.

[4] OZNŘ v souvislosti s obnoveným operátem zaslala katastrálnímu úřadu dvě podání, první již dne 23. 5. 2018, druhé dne 6. 8. 2018. Na základě druhého podání dospěl katastrální úřad k závěru, že OZNŘ vznáší námitku proti obsahu obnoveného katastrálního operátu. Tu nakonec shledal důvodnou. Uvedl, že průběh sporné hranice musí být podle § 42 odst. 4 katastrálního zákona vyznačen v souladu s posledním platným stavem. Tím je původní obsah katastrálního operátu a analogová katastrální mapa, tedy obsah operátu před provedením obnovy přepracováním. Operát obnovený přepracováním byl totiž napaden námitkami, které nebyly věcně dořešeny. Katastrální úřad proto rozhodl, že bude provedena oprava zobrazení sporné hranice podle neměřického záznamu č. 97.

[5] Žalobkyně se proti rozhodnutí katastrálního úřadu odvolala. Žalovaný o jejím odvolání rozhodoval dvakrát. Jeho první rozhodnutí, kterým odvolání zamítl, zrušil Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 30. 9. 2020, čj. 30 A 146/2019-132. Žalovaný následně rozhodnutím označeným v záhlaví opět zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí katastrálního úřadu.

[6] Krajský soud rozsudkem označeným v záhlaví zamítl žalobu proti tomuto rozhodnutí žalovaného. Krajský soud uvedl, že se nemohl zabývat částí argumentace žalobkyně obsažené v doplněních její žaloby, neboť zahrnovala nové žalobní body uplatněné po lhůtě dle § 71 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Především šlo o tvrzené překročení pravomocí správních orgánů a porušení základních zásad správního řízení.

[7] Dále krajský soud vyložil, že tentokrát shledal rozhodnutí žalovaného přezkoumatelným, a uvedl, že předchozí rozhodnutí žalovaného zrušil právě jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Tím, že žalovaný přezkoumatelně vypořádal námitky žalobkyně, plně vyhověl závaznému právnímu názoru vyslovenému v předchozím zrušujícím rozsudku. Krajský soud dále dospěl k závěru, že již podání OZNŘ ze dne 23. 5. 2018 představovalo samo o sobě námitku proti obsahu katastrálního operátu. Tato námitka tak byla podána včas ve lhůtě podle § 45 odst. 3 katastrálního zákona. Správní orgány se sice začaly zabývat námitkou až na základě dalšího podání OZNŘ ze dne 6. 8. 2018, tím ale toliko zhojily své předchozí pochybení. Krajský soud dále zdůraznil, že v rámci obnovy katastrálního operátu nelze rozhodovat spory o průběhu hranice mezi jednotlivými vlastníky. Ty jsou oprávněny řešit soudy v občanskoprávním řízení. Ani opakované provedení nového mapování by spor mezi žalobkyní a OZNŘ nemohlo vyřešit. Krajský soud se ztotožnil se závěrem, že spornou hranici je třeba zobrazit

pokračování

podle obsahu původního katastrálního operátu a analogové katastrální mapy. Průběh sporné hranice podle neměřického záznamu č. 97 odpovídá obsahu původního katastrálního operátu v mezích přípustných odchylek podle vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška). Podle krajského soudu správní orgány zachovaly počet lomových bodů hranice a vysvětlily, jak určily jejich polohu, i proč bodům přiřadily kód kvality 8. Skutečnost, že se podoba průběhu sporné hranice vizuálně liší a průběh hranice se jeví jako méně zalomený (přímější), je podle krajského soudu pochopitelná. Vyznačení sporné hranice totiž musí navazovat na další obsah obnoveného operátu, který byl novým mapováním výrazně zpřesněn. Zohlednit je třeba i měřítko původní analogové mapy 1:2880 (tj. 1 mm na mapě odpovídá téměř 3 m ve skutečnosti), nesoucí s sebou nepřesnosti mající dopad na zobrazení sporné hranice. Podle krajského soudu tedy zobrazení sporné hranice v mezích přípustných odchylek odpovídá původnímu obsahu katastrálního operátu.

II. Kasační stížnost a průběh řízení o ní

[8] Proti rozsudku podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost.

[9] Stěžovatelka předně namítá, že krajský soud měl přihlédnout k obsahu jejích podání ze dne 21. 6. 2021, 28. 6. 2021 a 29. 3. 2022, neboť v nich neuplatnila po stanovené lhůtě nové žalobní body, jak tvrdí krajský soud, ale toliko upřesnila svá tvrzení a reagovala na argumenty ostatních účastníků. Krajský soud se dále dostatečně nevypořádal s námitkou, že v rozhodnutí žalovaného chybí úvaha, proč její odvolání opětovně zamítl. Dostatečně se krajský soud nevypořádal ani s námitkami, že vyznačení sporné hranice bylo provedeno na základě nesprávných podkladů a vadným postupem.

[10] Nesprávný je podle stěžovatelky závěr krajského soudu, že podání OZNŘ ze dne 23. 5. 2018 představovalo námitku proti obsahu katastrálního operátu. Toto podání „*nesplňovalo ani základní požadavky na obsah podání, ať již formální nebo věcné*“. Navíc je závěr krajského soudu překvapivý, neboť na jedné straně uvádí, že na podání účastníků nelze klást nepřiměřené požadavky, na straně druhé nezohledňuje tvrzení stěžovatelky kvůli jejich údajné obecnosti a nedostatku právního zhodnocení.

[11] Stěžovatelka uvádí, že si je vědoma, že úkolem správních orgánů ani správních soudů nebylo a není řešit spor o průběh hranic. Sporná hranice ovšem musí být zobrazena správně. K tomuto zobrazení bude přihlíženo i v případném civilním sporu. S tím se však krajský soud dostatečně nevypořádal. Dále stěžovatelka namítá, že žalovaný postupoval v rozporu s předchozím rozhodnutím krajského soudu a v něm vyjádřeným závazným právním názorem. Krajský soud toto své předchozí rozhodnutí nesprávně vykládá tak, že v něm žalovanému byla vytknuta pouze nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí. Rozhodnutí krajského soudu je nadto vnitřně rozporné, neboť argumentaci žalovaného označuje zároveň za vyčerpávající i za úspornější. S ohledem na množství předchozích procesních pochybení správních orgánů mělo být provedeno opakované zaměření hranic, a to i kdyby nevedlo k odstranění sporů mezi ní a OZNŘ. Sporná hranice byla podle stěžovatelky nesprávně zobrazena, neboť u jednotlivých bodů nejsou dodrženy úhly podle původní analogové mapy. Stěžovatelka nesouhlasí se závěrem krajského soudu, že lomovému bodu 97-1 byl přiřazen bod kvality odpovídající původnímu obsahu operátu. Hranice totiž nebyla převzata z původního operátu (mapy), ale podle opravy provedené neměřickým záznamem č. 97. Konečně se krajský soud dostatečně nevypořádal ani se zobrazením hranice v geometrických

plánech a dalších podkladech od akreditovaných odborníků, které stěžovatelka navrhla k důkazu.

[12] V doplnění kasační stížnosti stěžovatelka zdůraznila, že má s OZNŘ spory týkající se průběhu hranice již od roku 1996 a výsledek posuzované věci bude mít dopad i na jiná řízení. Dále namítá, že v neměřickém záznamu č. 97 katastrální úřad vytvořil zcela nový průběh sporné hranice, k čemuž nemá pravomoc. Navíc ovlivnil výměru pozemků, byť vzniklá odchylka je menší než mezní odchylka podle katastrální vyhlášky. Podle stěžovatelky nedošlo k vypořádání jejích námitek týkajících se neměřického záznamu č. 97. Ten podle stěžovatelky vznikl způsobem neodpovídajícím právním předpisům. Katastrální úřad se nesprávně zabýval pouze opravou chyby podle § 42 odst. 4 katastrálního zákona. Za chybné dále stěžovatelka pokládá, že bylo zahájeno řízení o námitce a opravována chyba ve zobrazení sporné hranice po vyhlášení platnosti obnoveného operátu a že toto řízení proběhlo bez zrušení platnosti obnoveného operátu.

[13] Žalovaný ve svém vyjádření navrhl kasační stížnost zamítnout. Podle žalovaného stěžovatelka opakuje námitky, s nimiž se již dostatečně vypořádal krajský soud.

[14] Vyjádření žalovaného bylo stěžovatelce zasláno na vědomí. Osoba zúčastněná na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[15] Kasační stížnost není důvodná.

[16] Podle stěžovatelky krajský soud pochybil tím, že nepřihlédl k jejím doplňujícím podáním. Stěžovatelka tvrdí, že v nich nerozšířila žalobu o nové žalobní body po lhůtě k tomu stanovené, ale toliko upřesnila svá tvrzení a reagovala na podání ostatních účastníků.

[17] Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka fakticky namítá nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu, kterou podle ní krajský soud zapříčinil tím, že se nezabýval rozvinutím její argumentace a neodůvodnil své rozhodnutí podrobněji. Správní soudy ovšem nemají povinnost vypořádávat se s každou dílčí námitkou a tu obsáhle vyvracet, postaví-li proti tvrzením účastníka právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (viz např. nálezy sp. zn. III. ÚS 989/08 ze dne 12. 2. 2009, bod 68; nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2013, čj. 1 Afs 7/2009-753, č. 2906/2013 Sb. NSS, bod 64). Těmto požadavkům krajský soud dostál.

[18] Krajský soud výslovně uvedl toliko dva žalobní body, které podle něj stěžovatelka uplatnila až v podání ze dne 28. 6. 2021, a tedy po lhůtě podle § 71 odst. 2 s. ř. s., a ke kterým proto nebude přihlížet. Jednalo se jednak o tvrzené překročení pravomoci správních orgánů, jednak o porušení základních zásad správního řízení. Ve skutečnosti se ale krajský soud i s touto argumentací stěžovatelky implicitně vypořádal. Zaprvé je z rozsudku zřejmé, že podle krajského soudu správní orgány nepřekročily své kompetence. Podle krajského soudu totiž správní orgány musely vyznačit hranici jako spornou (§ 42 odst. 4 katastrálního zákona) kvůli neshodám mezi stěžovatelkou a OZNŘ ohledně jejího průběhu a následně byly povinny rozhodnout o námitce proti obsahu obnoveného operátu, kterou včas uplatnila OZNŘ. Při rozhodování o ní správní orgány dovodily, že je hranici třeba vyznačit podle obsahu původního katastrálního operátu, a to v mezích přípustných odchylek, což je podle krajského soudu závěr souladný s právní úpravou. Zadruhé je z rozsudku zřejmé, že

pokračování

podle krajského soudu nedošlo ani k porušení základních zásad správního řízení, které dle podání stěžovatelky ze dne 28. 6. 2021 mělo spočívat v porušení zásady legality a zásady legitimního očekávání. Krajský soud v rozsudku vyložil, že postup správních orgánů pokládá za legální a že vyznačení sporné hranice na základě obsahu původního operátu před obnovou nemění majetkoprávní vztahy mezi stěžovatelkou a OZNŘ, z čehož plyne, že tímto postupem nemohlo být narušeno legitimní očekávání stěžovatelky. Na žádnou další argumentaci, kterou měl krajský soud podrobněji vypořádat, stěžovatelka v kasační stížnosti výslovně nepoukázala. Není úkolem Nejvyššího správního soudu, aby za ni její námitky dotvářel.

[19] I v části dalších námitek stěžovatelka fakticky vytýká krajskému soudu, že se s její argumentací nedostatečně vypořádal. Nezbyvá než zopakovat, že krajský soud nebyl povinen obsáhle reagovat na každou dílčí námitku. Důvody, pro které žalobu zamítl, jsou z odůvodnění jeho rozsudku dostatečně zřejmé. Dílčí nekonzistentnost v hodnocení, zda je argumentace žalovaného vyčerpávající či úspornější, nebyly podstatné pro hodnocení, zda je rozhodnutí žalovaného zákonné. Nezakládají tedy vnitřní rozpornost odůvodnění napadeného rozsudku. Nejvyšší správní soud uzavírá, že rozsudek krajského soudu není zatížen vadou nepřezkoumatelnosti. Pro úplnost je třeba dodat, že obdobně jsou i z rozhodnutí žalovaného zřejmé důvody, pro které zamítl odvolání stěžovatelky, a ani to není zatíženo nepřezkoumatelností.

[20] Stěžovatelka má dále za to, že krajský soud nesprávně vyložil obsah svého předchozího zrušujícího rozsudku ze dne 30. 9. 2020, čj. 30 A 146/2019-132, a že žalovaný se neřídil závazným právním názorem v něm vysloveným. Nejvyšší správní soud konstatuje, že krajský soud citovaným rozsudkem zrušil předchozí rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost a uložil mu zabývat se v první řadě tím, zda je za stávajícího procesního stavu schopen logicky a srozumitelně vypořádat námitky stěžovatelky (body 35 až 37 citovaného rozsudku). Na tom nic nemění skutečnost, že krajský soud současně připustil, že takový postup nebude možný, resp. dostačující, a že bude nutno vrátit věc správnímu orgánu prvního stupně k doplnění. Žalovaný se v souladu s tím znovu zabýval námitkami stěžovatelky, které vyhodnotil jako nedůvodné, a její odvolání proto zamítl. Krajský soud jeho rozhodnutí tentokrát shledal přezkoumatelným a žalobu proti němu nedůvodnou. Uvedený postup žalovaného byl v souladu s tím, k čemu byl žalovaný zavázán. Žalovaný ani krajský soud se tedy od závazného právního názoru vysloveného v předešlém rozsudku neodchýlili.

[21] Stěžovatelka namítá, že podání OZNŘ ze dne 23. 5. 2018 nemělo být vyhodnoceno jako námitka proti obsahu obnoveného katastrálního operátu, neboť nesplňovalo „*ani základní požadavky na obsah podání, ať již formální či věcné*“. Již krajský soud ovšem vyložil, že uvedené podání bylo třeba v souladu s § 37 odst. 1 správního řádu posuzovat podle jeho obsahu, z něhož bylo zřejmé, že OZNŘ brojí proti chybě, kterou spatřuje v obnoveném operátu. Toto podání podle krajského soudu splnilo i formální požadavky, zejména bylo ve smyslu § 37 odst. 2 správního řádu zřejmé, kdo toto podání učinil. V podání sice nebylo uvedeno jméno a příjmení ani bydliště OZNŘ, ale byl v něm obsažen její čitelný podpis, který její jednoznačnou identifikaci v kontextu posuzované věci zajišťoval. Stěžovatelka podrobněji neuvádí, v čem spatřuje nesprávnost hodnocení krajského soudu. Je proto namístě uzavřít, že její námitka je nedůvodná.

[22] Stěžovatelka dále poukazuje na to, že řízení o námitce bylo zahájeno a vedeno až po vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu. Nejvyšší správní soud konstatuje, že platnost obnoveného operátu mohla být vzhledem k včasné námitce OZNŘ proti jeho obsahu vyhlášena pouze tehdy, pokud by zároveň bylo v katastru vyznačeno, že dosud nebylo rozhodnuto o námitce OZNŘ (§ 46 odst. 1 katastrálního zákona). Avšak i kdyby takto správní orgány nepostupovaly, nemění to nic na zákonnosti jejich rozhodnutí, která byla předmětem soudního přezkumu v posuzované věci. Jelikož OZNŘ vznesla námitku proti obsahu obnoveného operátu včas, byly správní orgány povinny o této námitce rozhodnout a v tomto ohledu nebyly vázány svým postupem při vyhlášení platnosti obnoveného operátu. Ani v tomto ohledu tedy nebylo řízení o námitce zatíženo nezákonností, a ani tato námitka stěžovatelky tak není důvodná.

[23] Další námitky stěžovatelky se již týkají samotného vyznačení sporné hranice.

[24] Podle § 42 odst. 4 katastrálního zákona platí, že *pokud dojde k rozporu v tvrzení vlastníků a jiných oprávněných o průběhu hranic pozemků, považují se za platné ty hranice, které jsou obsahem katastrálního operátu. Ve výsledcích zjišťování průběhu hranic a v obnoveném katastrálním operátu se vyznačí jako sporné.*

[25] V posuzované věci došlo k rozporu mezi stěžovatelkou a OZNŘ týkající se průběhu hranice mezi jejich sousedícími pozemky, takže tato hranice musela být vyznačena jako sporná, což ostatně stěžovatelka nezpochybňuje. To, s čím stěžovatelka nesouhlasí, je toliko průběh (tvar) této sporné hranice.

[26] Nejvyšší správní soud připomíná, že správní (katastrální) orgány ani správní soudy v souvislosti s obnovou katastrálního operátu nejsou oprávněny řešit spory o určení průběhu hranice mezi jednotlivými pozemky, tedy spory o rozsah vlastnického práva (viz již usnesení zvláštního senátu podle zákona č. 131/2002 Sb. ze dne 15. 6. 2005, čj. Konf 90/2004-12, č. 695/2005 Sb. NSS). Tento závěr platí i za nynější právní úpravy. Nesouhlasí-li vlastníci pozemků s průběhem hranic vyplývajícím z katastrálních map, tj. nesouhlasí-li s rozsahem svého vlastnického práva, mohou se určení průběhu hranic domáhat u obecného soudu v občanskoprávním řízení. V řízení o námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu takové nároky s úspěchem vznášet nelze (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2020, čj. 1 As 401/2019-23, bod 13; ze dne 15. 1. 2021, čj. 5 As 264/2019-24, bod 25; a ze dne 4. 4. 2022, čj. 6 As 270/2021-65, bod 19). Správní orgány ani správní soudy tedy v souvislosti s obnovou katastrálního operátu nemohly a nemohou věcně vyřešit spor stěžovatelky a OZNŘ o průběh hranic. Tento spor by nemohl být odstraněn ani opětovným provedením obnovy operátu novým mapováním. Správní orgány by se znovu musely spokojit se zjištěním, že průběh hranice je podle tvrzení stěžovatelky a OZNŘ sporný a spornou hranici vyznačit podle dosavadního obsahu operátu. Další obnova novým mapováním, kterou stěžovatelka v kasační stížnosti požaduje, by tedy na nastalé právní situaci sama o sobě nic nezměnila, a tak není pochybením, že k ní správní orgány nepřistoupily.

[27] Předmětem sporu tak již může být jediné otázkou, zda správní orgány vyznačily spornou hranici v souladu s požadavky § 42 odst. 4 katastrálního zákona. Ze znění tohoto ustanovení plyne, že průběh sporné hranice je třeba určit podle dosavadního obsahu katastrálního operátu (tedy obsahu operátu před obnovou). Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se závěrem, že tím se v posuzované věci rozumí obsah operátu před provedením jeho prvotní obnovy, provedené přepracováním souboru geodetických informací, tedy

pokračování

původní obsah katastrálního operátu zahrnující analogovou katastrální mapu. Výsledek prvotní obnovy přepracováním byl totiž napaden námitkami, o nichž nebylo věcně rozhodnuto, neboť v mezidobí bylo přistoupeno k další obnově operátu, tentokrát novým mapováním. Operát obnovený přepracováním tak v tomto smyslu nemohl nabýt platnosti (srov. § 46 odst. 1 katastrálního zákona). Bylo by v rozporu se smyslem právní úpravy, aby byla sporná hranice vyznačena na základě operátu, který se ve vztahu k dané hranici s ohledem na nedořešenou námitku nemohl stát platným. Úkolem správních orgánů tedy bylo vyznačit průběh sporné hranice podle údajů z původního katastrálního operátu a analogové katastrální mapy.

[28] Tímto způsobem správní orgány postupovaly. Vyšly z obsahu původního katastrálního operátu a zachovaly lomové body sporné hranice. Ty evidovaly s nejnižším kódem kvality. I když z vizuálního hlediska se hranice její jako přímější než v původní analogové mapě, nesvědčí tato skutečnost sama o sobě o nezákonnosti postupu správních orgánů. Krajský soud akceptoval vysvětlení žalovaného, že vizuální změna v průběhu hranice souvisí s tím, že při novém mapování dochází k celkovému zpřesnění mapy (operátu) a že průběh sporné hranice je třeba na nesporné body navázat, a dále že je třeba v úvahu vzít i nepřesnost původní analogové mapy v měřítku 1:2880 (tj. 1 mm na mapě odpovídá téměř 3 m ve skutečnosti). Nejvyšší správní soud pokládá způsob, jakým se s touto otázkou vypořádal krajský soud, za dostačující. Požadavek, aby byl průběh sporné hranice stanoven na základě obsahu dosavadního katastrálního operátu, totiž nutně neznamená, že zobrazení hranice musí vizuálně zcela odpovídat původní analogové mapě, tedy že například musí být dodrženy i úhly u jednotlivých lomových bodů hranice, jak to požaduje stěžovatelka. Ostatně pořád platí, že jde o hranici spornou, včetně jejího průběhu.

[29] Stěžovatelka brojí i proti tomu, že sporná hranice byla vyznačena podle neměřického záznamu č. 97. Již krajský soud vyložil, že neměřický záznam nebyl vyhotoven v rozporu s § 78 katastrální vyhlášky. Jeho pořízení nebylo spojeno s měřením v terénu, došlo pouze k převzetí výsledků dřívějších měření. Jak již vyložil krajský soud, klíčové je, že vyznačení sporné hranice podle uvedeného neměřického záznamu odpovídá – v mezích přípustných odchylek podle katastrální vyhlášky – tomu, jak byla tato hranice zachycena v původním operátu a analogové katastrální mapě. Další argumentace stěžovatelky, která se dovolává zobrazení hranice v dalších geometrických plánech a podkladech od akreditovaných odborníků, nemá pro věc relevanci, neboť nemůže nic změnit na závěru, že zobrazení sporné hranice v mezích přípustných odchylek odpovídá původnímu katastrálnímu operátu, jak to vyžaduje právní úprava. Pokud jde o argumentaci stěžovatelky, která požaduje provedení těchto podkladů jako důkazů, je třeba konstatovat, že tyto důkazní návrhy nemají vztah k předmětu řízení, respektive nejsou způsobilé zvrátit učiněné zjištění o souladu zobrazení sporné hranice s požadavky právní úpravy. Jejich neprovedení jako důkazů tak zjevně nemůže být pochybením ovlivňujícím zákonnost rozsudku krajského soudu.

[30] Ani námitka, že vyznačený průběh sporné hranice stěžovatelku negativně ovlivní ve sporech s OZNŘ, není důvodná. Tento názor nemá oporu v právní úpravě. Nejvyšší správní soud opětovně zdůrazňuje, že správní orgány nerozhodovaly o tom, kudy sporná hranice skutečně vede. To nespadá do jejich kompetence. Způsob, jakým spornou hranici zobrazily, neurčuje rozsah vlastnického práva stěžovatelky. Ta se musí určení hranice a ochrany svého vlastnického práva případně domáhat v občanském soudním řízení. Zobrazení sporné hranice v obnoveném katastrálním operátu nepředjímá ani neurčuje výsledek tohoto řízení.

IV. Závěr a náklady řízení

[31] Stěžovatelka se svými námitkami neuspěla. Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí ani z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[32] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1, 5 a 7 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka ve věci neměla úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost, v souvislosti s níž by jí vznikly náklady, ani zde nejsou důvody hodné zvláštního zřetele. Proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2023

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu